

HIJ IS JUIST NOG ZOO VANDAAG.

DOOR DE REV. JOHN ALEX. DOVIE.

Hebt gij ooit wel goed begrepen
Hoe de Heer voordat Hij stierf
Lag Zijn handen op de zieken,
Zeeg 'nend heeling hen verwierf;

Wie ook klagend tot Hem kwamen
Niemand deed vergeefs aanvraag;
O, 'k kan blijde u verzek' ren.
Hij is juist nog zoo vandaag.

Laat mij u van Jezus toespreken, waarde lezer dezer regelen. In eenvoudige, eerlijke woorden, met teederheid en liefde, wensch ik u heugelijk nieuws mode te deelen. Christus verandert nooit en gelijk Hij was op aarde in lang vervlogen eeuwen, is Hij onveranderlijk dezelfde zelfs hier en nu. Het Woord dat nooit voorbijgaat is waar, "Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in in eeuwigheid."

Gansch Zijn leven en bediening werden zoo schoon geschetst door Petrus toen hij aldus sprak: "Belangende Jezus van Nazareth, hoe Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met kracht; die het land doorgegaan is goed doende, en genezende allen die van den duivel overweldigt waren." (Handel. 10: 38.)

"Leerende" geduldiglijk, "predikende" stoutmoediglijk, ging Hij van plaats tot plaats met onvermoeide deelneming, "genezende alle ziekten en alle kwalen onder het volk." (Matth. 4: 23 en 9: 35.)

Hij is nog heden tendage dezelfde als toen Hij het Heilige Land omwandelde, zegenende de overmeesterde, verstrooide en bezwaarde schapen van God met woorden des levens. En nog steeds reist Hij over de geheele aarde en wordt Zijn geliefde taak nooit moede. Nog immer verbindt Hij de gebroken en bloedende harten. Nog altoos bevrijdt Hij van de ketenen des tyrans, en heelende kracht vloeit nog voortdurend uit Hemzelf als de Levensbron. Hij staat zelfs met uitgebreide handen, aanstonds gereed om op uw eerste beroep te antwoorden en al uw wee to verbannen. Onzienlijk, maar "met ons alle dagen", zooals Hij zeide, staat Hij naast uw lijdenssponde. Geliefde betrekkingen buigen zich bezorgd over u heen, en bedienen u met medelijdende teederheid, maar nog dichter in uw

nabijheid is Jezus, uw Heiland en uw Heelmeester. De Hand die de walgelijkheid van 't lichaam des melaatschen reinigde en hetzelfde zuiver en gezond maakte: de Hand die de dooven deed hooren, de blinden deed zien, de lammen deed loopen, de stommen deed spreken: de Hand die de dooden deed herleven is hier, wij hebben geen verdwenen Christus. O, waarom getwijfeld, en waarom van andere handen gezocht, door een chirurgijns mes of vergiftige drank, de heeling waarvoor Hij stierf om ze te verwerven voor u, voor mij, voor alle menschen, in elke eeuw, in ieder land, in elk klimaat? Christus verandert nimmer.

In 't voorjaar van 1876, zat ik op een middag in mile studeerkamer in de pastorie der Congregationale kerk, te Newtown, een vóórstad van het prachtige Sydney in Australië. Mijn gemoed was zeer bezwaard, want ik had de zieken sterfbedden bezocht van meer dan dertig leden mijner kudde, en de stoffelijke overblijfsels in meer dan veertig graven binnen enkele weken helpen bijzetten. Waar, o waar gezinnen waar één voor één de kleine kinderen, de knapen en de meisjes werden aangetast, en, na een felle worsteling met de onreine kwaal, lagen ook deze koud door de ijzige dood omvangen. Somstijds scheen 't mij toe alsof ik de zegevierende spotkreten van vijanden kon hooren weerklinken in mijn ooren terwijl ik tot de beroofde betrekkingen woorden van Christelijke hoop en vertroosting sprak. Krankheid, de vuile nakomelingschap van derzelve vader, Satan, end er-zelver moeder, de Zonde, besmette en verwoestte de aardse tempels van God's kinderen, en er was geen beyrjder.

En daar zat ik dan met een door kommer neergebogen hoofd vanwege mijn beproefd volk, totdat de bittere tranen mijn brandend hart verligting gaven. Daarop bad ik om een ingeving, en o, wat verlangde ik er naar om eenige woorden te vernemen van Hem die weende en leeddroeg voor de lijdenden, langgeleden, de Man van Smarten en van Medelijden. En hierna kwamen mij de geïnspireerde woorden des Heiligen Geestes in Handel. 10: 35 in een nieuw licht voor den aandacht te staan, die mij Satan als de verontreiniger en Christus als de Heelmeester openbaar maakten. Mijne tranen werden afgedroogd, mijn hart voelde versterkt nu ik de weg der heeling zag, en de deur er heen was wijdgeopend, zoodat ik zeide, "God help mij nu dat woord te prediken tot alle stervenden rondom mij, en hun to verzekeren dat 't Satan is die steeds

verontreinigt, en Jezus die steeds bevrijdt, want Hij is juist nog zoo vandaag.”

Eenskiaps hoorde ik een luid gebel en verscheidene harde bonzen op den buitendeur, een haastig stappen, en vervo!gens twee smachtende boodschappers aan mijn deur, die zeiden, “O, kom dadelijk, Marie ligt op sterven; kom en bid.” Met hetzelfde gevoel als een herder heeft die verneemt dat een wreede wolf zijn schaap van do kudde heeft weggescheurd, ij!de ik uit mijn huis, vloog zonder hoed op de straat over, en trad de kamer van ‘t stervende meisje binnen. Daar lag zij kreunend, met de tanden knarsend en vast op elkaâr gesloten in de ijselijke smarten der worsteling met de verderver, het witte schuim gemengd met haar blood, sijnpelende uit haar door pijnverwongen mond. Ik staarde haar aan en mijn toorn brande. :O,” dacht ik, “bezat ik slechts een scherp zwaard van hemelsch allooï, scherp genoeg om deze wreedaardige vijand to verslaan, welke dat beminnelijke meisje verwor!d gelijk een onzichtbare slang, die haar doodelijke omslingering dichter inhaalt voor een eindelijke overwinning.’

Op eene zeldzame wijze heeft dit plaats gevonden; ik werd toch gewaar dat het zwaard ‘t welk ik noodig had in mijn bezit was, en ik houd het nog steeds in mijn hand, en nooit zal ik het neerleggen. De dokter, een goed Christenmensch, wandelde bedaard de kamer op en neder, terwijl hij deelnam in de pijn en ‘t verdriet der moeder. Op eens stond hij aan mijn zijde en sprak, “Mijnheer, zijn God’s wegen met geheimzinnig?” Anstonds glinsterde het zwaard in mijn hand—het Zwaard des Geestes, ‘t Woord van God. “God’s weg!” zei ik, onderhand ik op het tooneel der worstelstrijd wees,” hoe durft gij Dr. K. . . . dat God’s weg noemen om God’s kinderen tehuis to brengen van deze aarde naar den Hemel? Neen, mijnheer, *dat is des duivels werk*, en ‘t is hoogtijd dat wij *Hem* aanroepen die kwam om “de werken des duivels to verbreken,” om then doodelijke en vuile vvernieler te verslaan, en het kind to behouden. Kunt gij bidden, Dokter, kunt gij het gebed des geloofs bidden, dat de kranke geneest?” Anstonds beleedigt over mijne woorden, was mijn vriend verandert, en terwijl hij zeide:

“Gij zijt teveel opgewonden, mijnheer, ‘t is best to zi ken God’s wil geschiede,” verliet hij de kamer. Opgewonden! Dat woord was gansch ontoereikend, want ik was schier buiten mij zelf door Goddelijk meegedeelde toorn en haat jegens die onreine verwoester, ziekte, welke Satan’s wil uitvoerde,”

was Hij die Zijne lijdende kinderen placht to genezen? Geen gebed om heeling scheen Zijn oor meer to bereiken, en toch wist ik dat Zijn hand nog niet verkort was. Niettemin verschoonde dezelve niet eens van den dood dezulken zelfs voor wien zooveel to leven viel voor God en anderen. Sterke mannen, vaders, goede burgers, en bovenal getrouwe Christenen verkwijnden aan de rotkoorts, leden nameloze folteringen, ‘t geen oversloeg in delirium of ijlhoofdigheid, somstijds gepaard met stuiptrekkingen, en ten slotte eindigde in den dood. En ach, welke smartelijke gapingen bleven achter in menig weduwen- en wezen-hart. Zoo waren er ook vele Dat is *niet* zoo, “riep ik uit,” de wil van God zend niet zulk een gruwzaamheid, en ik zal nooit zeggen tot Satan’s werkingen: God’s wil moge geschieden, want Gods eigen Zoon is gekomen die to vernietigen, en dit is één daarvan.” O, hoe brande niet God’s Woord in mijn hart: “Jezus van Nazareth omging het land, genezende *allen die van den duivel overweldigt warezz*: want God was met Hem.” En was niet God met mij? en was niet Jezus aldaar en alle Zijne beloften wáár? Ik gevoelde ten diepste dat dit alles werkelijkheid was, en mij tot de moeder richtende vraagde ik haar, “Waarom ontboodt gij mij?” Waarop zij ten antwoord gaf, “Bid, ach, bid toch voor haar dat God haar weer mag oprichten.” Zoodat wij in ‘t gebed vóórgingen. Wat heb ik gezegd? Mogelijk kan ik de woorden niet meer weergeven zonder mij te vergissen, maar woorden zijn trouwens in zichzelf van geringe beteekenis. Het geloofsgebed kan zelfs wel een stemmelooze bede zijn, een eenvoudige en innige blik van vertrouwen in ‘t aangezicht van Christus. Op zulk een oogenblik heeft men slechts weinige woorden te uiten, maar zij beteekenen veel, want God ziet in het hart: Toch kan ik me veel van dat gebed tot op heden herinneren, en den Heer vragende mij bijtestaan kan ik het mij weer te binnen brengen. Ik smeekte:

“Onze Vader, kom mij te hulp! en Heilige Geest, onderricht mij hoe ik bidden moet. Plijt Gij voor ons, O, Jezus, Heiland, Heelmeester, Vriend, onze Vóórspraak bij God den Vader. Hoor en heel, Gij Eeuwige God! Verlos dit lieve kind van alle ziekte en dood. Ik rust toch op Uw Woord. Wij eigenen uwe toezegging thanstoe. Uw Woord is waar, ‘*Ik ben de Heer, uw Heelmeester.*, Genees haar derhalve nu. Het Woord geldt nog, ‘Ik, de Heere, word niet verandert.’ Onveranderlijke God, bewijs Uzelf dan thans de Heeler te zijn. Het Woord heeft nog zijn kracht, ‘En degenen die geloofd zullen hebben, *zullen deze teekenen volgen*: in Mijn’ Naam *zullen zij op kranken de handen leggen, en zij zullen gezond worden.*’ En ik geloof, en ik leg haar de handen op in Jezus’

Naam, *en mijn* deze belofte thans. Uw Woord is waar, 't gebed des geloofs *zal* den zieke behouden.' Op U alleen betrouwende, smee ik, O, heel haar nu, om Jezus' wil, Amen!"

En ziedaar, het dochttertje lag in een rustige slaap, zóó diep en kalm dat haar moeder zacht fluisterend sprak, "Is zij dood?" "Neen," antwoordde ik op nog zachter toon; "Marie zal leven, de koorts is opgehouden. Zij is volkomen wèl en slaapt als een roos." Terwijl ik het lange donkere haar van heur zachtzinnig voorhoofd streek, en de gestadige polsslagen van haar hart waarnam en hare koele, vochtige handen voelde, zag ik dat Christus verhoord had en dat andermaal, zooals lang geleden in Petrus' huis, "Hij haar aangeraakt en de koorts haar had verlaten," Mij omkeerende naar de ziekenoppaster zei ik, "Haal mij dadelijk, als 't u belieft, een kop chocolade en verscheidene sneedjes brood met boter." En nu zaten we bedaard en bijna sprakeloos naast het slapende meisje totdat de oppaster terugkwam, en toen boog ik mij over haar heen en mijne vingers klappende sprak ik, "Marie," Anstonds werd zijt wakker, glirnlachte, en zeide, "O mijnheer, wanneer zijt ge gekomen? Ik heb zoolang geslapen;" toen strekte zij de armen uit om haar moeder te omhelzen, zeggende, "Moeder, ik voel zoo wèl." "En ook hongerig?" zei ik, terwijl ik wat chocolade in het schoteltje schonk en het haar aanbod, na het met mijn adem afgekoeld te hebben. "Ja, ook hongerig," antwoorde ze met een glimlach, en dronk en at, en at wederom, totdat alles óp was. In weinige minuten viel zij weer in slaap, gemakkelijk en zacht ademhalend. Terwijl we in stilte God dankten verlieten wij haar bed en gingen naar de naaste kamer waar haar broeder en zuster eveneens ziek lagen aan dezelfde koorts. Ten behoeve van deze twee deden wij insgelijks de vóórbede, en zij werden gezondgemaakt. Reeds de volgende dag waren alle drie wèl, en met een week brachten ze mij een klein briefje en een kleine gift in goud, twee manchetknoopen met mijn naamteeken, die ik vele jaren lang gedragen heb. Toen ik de woning verliet waar Christus als de Heeler getriumfeert had, kon ik niet anders dan iets in mijn hart voelen trillen van het jubellied dat den Hemel doorklonk, en toch was ik niet weinig verbaasd over mijn eigen ongewone handelingen, maar nog veel meer over mijne ontdekking dat

HIJ IS JUUST NOG ZOO VANDAAG.

En dit nu is de geschiedenis van de aanleiding

waardoor ik kwam te verkondigen het Evangelie der Gezondmaking doormiddel des geloofs in Jezus.

Die eigenste namiddag hielp ik de laatste eer bewijzen in 't grafwaarts brengen der stoffelijke omhulsels van drie personen welke twee dagen tevoren gestorven waren, doch ik verheug mij zeer er aan te kunnen toevoegen dat in de meer dan twaalf-jarige bediening in Australië, die hierop volgde, ik slechts vijf naar de laatste rustplaats heb behoeven te begeleiden, alhoewel ik aan vele duizenden geestelijke diensten bewees. En toch was het met zoo op eenmaal dat ik op de hoogte kwam hoe ik de lessen had te onderwijzen die ik dien dag geleerd had. Niet eer dan zes jaar later ving ik tenvolle de bediening der Heeling aan als een gedeelte der Bediening des Evangelies van onzen Heer Jezus Christus, tot prediking waarvan ik behoorlijk in 1872 geordend was geworden. Gedurende de daarop volgende jaren heb ik gebeden en in Jezus' Naam mijn handen gelegd op vele honderden van duizendtallen van zieke personen, en ook een groot aantal is genezen geworden. Deze beweldadigden hebben in duizenden getuigenis afgelegd, en het verslag daarvan is uitgegaan naar vele landen. Wij verlieten onze vrienden en 't Australiesch tehuis teneinde de BLADEN DER HEELING van den Boom des Levens naar elk schepsel to brengen, in iedere natie die wij kunnen bereiken.. Wij hebben nimmer dit Evangelie afgekondigt in welke stad of land ook waar God het Woord niet heeft bevestigd door teekenen die daarop volgden, ofschoon het van sommige plaatsen nog steeds wáár is als vóór negentien eeuwen, "Hij kon daar met vele krachten doen vanwege hun ongelooft." Wij zenden deze boodschap naar deze stad, en tot u, welwillende lezer. 't Doet ons groot genoeg het aan allen te verhalen die maar willen komen. Zaligheid en Genezing zijn VRIJ, want God verkoopt Zijne giften nooit, "Komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk."

Zion Home of Sion Tehuis, 12th St. en Michigan Ave., Chicago, is de hoofdzetel der Christelijke Katholieke Kerk en Goddelijke Heeling Missie, en Sion Tabernakel, 1621—1633 Michigan Ave., biedt plaats aan voor ruim 3,000 personen. Sion's Uitgevers Huis zendt wekelijks onze Kleine Witte Duif, BLADEN DER HEELING in 't Engelsch uit, en maandelijks in 't Nederlandsch, den arbeid die gestaâg toeneemt mededeelende, en steeds meerdere duizenden verzaamen zich om het werk in Sion.

- De Kerk opent hare deuren voor allen. 't Is de

ouderwetsche godsdienst en geen nieuw Evangelie, dat gepredikt wordt. 't Is de Blijde Boodschap van Jezus' Verlossing voor geest, ziel en lichaam, dat zaligmaakt van de zonde, heelt van ziekte, en reinigt van alle besmetting des vleesches en des geestes.

Laat de woorden in uw hart weerklank vinden:

HIJ IS JUIST NOG ZOO VANDAAG.

En indien gij Hem wilt aannemen, allereerst voor uw Behoudenis en daarna voor uwe Gezondmaking, zult ge meeoptrekken op 's Konings Verhevene Baan der Heiligheid, onderwijl ge de bekende woorden zingt met een nieuwe beteekenis, als ge door deze wereld de weg ten Hemel passeert:

Gij zijt algenoegzaam, Heer.
En tot hulp altoos bereidt
Heel die krank is tot Uw eer,
Beur die vielen! Troost die lijdt!